

JK

Uuskela socken.

Undersökning av ett fyndställe från folkvandrings-tiden på Perälä torps mark i Isohytä by.
H. M. 7095.

Hösten 1914 hittade torparen August Perälä på den väg, som från den nordligare av de båda landsvägarna mellan Saloköping och St. Bertils leder i nordlig riktning förbi torpet till vaddfabriken i Isohytä by, en spjutspets från folkvandrings-tiden (H. M. 6914:1). Fyndstället ligger ca 15 m från torpets öst-leder och 12 m från dess ria mitt på vägen (jfr. fotogr. 1 och 3 eller plåt 4508 och 4776). Denna har blivit byggd tvärs genom en låg vallertad upphöjning av cirka 7-8 m bredd, som sträcker sig ungefär 60 m ^{vid} i riktning NW-SE från skogsbygget närmast norr om Perälä ^{nedför slutningen} till torpets uthus, där den slutar i en stenhop eller ett röse (jfr. kartan). Denna låga "vall" är gräsbevuxen och stenig (jfr. fotografier nr 4). Där vägen går igenom den synes i skärningen under torven ett tunt mörkt kulturlager.

Av denna vall genomgrävde jag ^{i juni 1916} ett 5 m x 2,5 m stort område W om vägen och ett 4,25 m x 2 m stort område O om densamma. Det förstnämnda området visade sig vara av samma beskaffenhet som ett vanligt jordblandat gravröse från järn-åldern. Tätt under torven kom till först ett lager smister till synes. Under detta funnos 2-3 varv stenar av växlande storlek - de största av ett hästhuvuds storlek - och i det undersökta områdets södra del funnos ett par stenar av en mansbördas storlek, som varit synliga redan för undersökningen.

Stenarna ligo inbäddade i kulturjordlagen av ca 30 cm mäktighet. En del av stenarna visade spår av eldens inverkan och mellan de större funnos skorbrända smistenar. Därjämte innehöll ^{kulturlag} jorden slaggbitar, kol, kleningsbitar och ett antal lerkärlsbitar, vilka ~~med undantag av en~~ voro oornerade. Klenings- och lerkärlsbitarna ligo mellan och under stenarna. Av brända ben hittades blott en liten skärva.

Området I om vägen innehöll under torven blott 1-2 varv stenar, inbäddade i svart kulturjord. Fynden utgjordes här av ett 20-tal lerkärlsbitar, av vilka en var prydd med rader av små gropar, medan de övriga voro oornerade, vidare av några kleningsbitar, litet kol och 5 små brända benskinvor.

Da' spjutspetsen hade hittats emellan de båda undersökt områden och då till fynden höra några brända benbitar, är det möjligt att här har funnits ett grov-röse med rester av brända lik, vilket hade sträckt sig tvärs över vägen och blivit förstörd, ^{da'} ~~genom~~ ^{vid} denna byggdes. Mot detta antagande talar igen att brandgraven i sådant fall skulle hava varit en del av den långa låga vällen. Fortsatta grävningar kunna möjligen klargöra denna fråga.

Helsingfors den 1 november 1916

Alfred Hackman.

Uuskela - Tuuskylä - Perälä.

H. M. 6914:1; 7095.

Pl. 4508

1. Fyndstället (x) fir en spjutspets från folkvandringstiden (H. M. 6714:1) på Perälä torps mark invid vaddfabriken, som ses i fonden

Pl. 4778.

2. En del av den långa vallartade upphöjningen på Perälä torps mark invid fyndstället under pågående undersökning.

Pl. 4776.

3. Fyndstället (x) på Perälä. I fonden till vänster Katajamäki.

Pl. 4777.

4. En annan del av den vallartade upphöjningen under pågående undersökning.

A. Hackman 1916

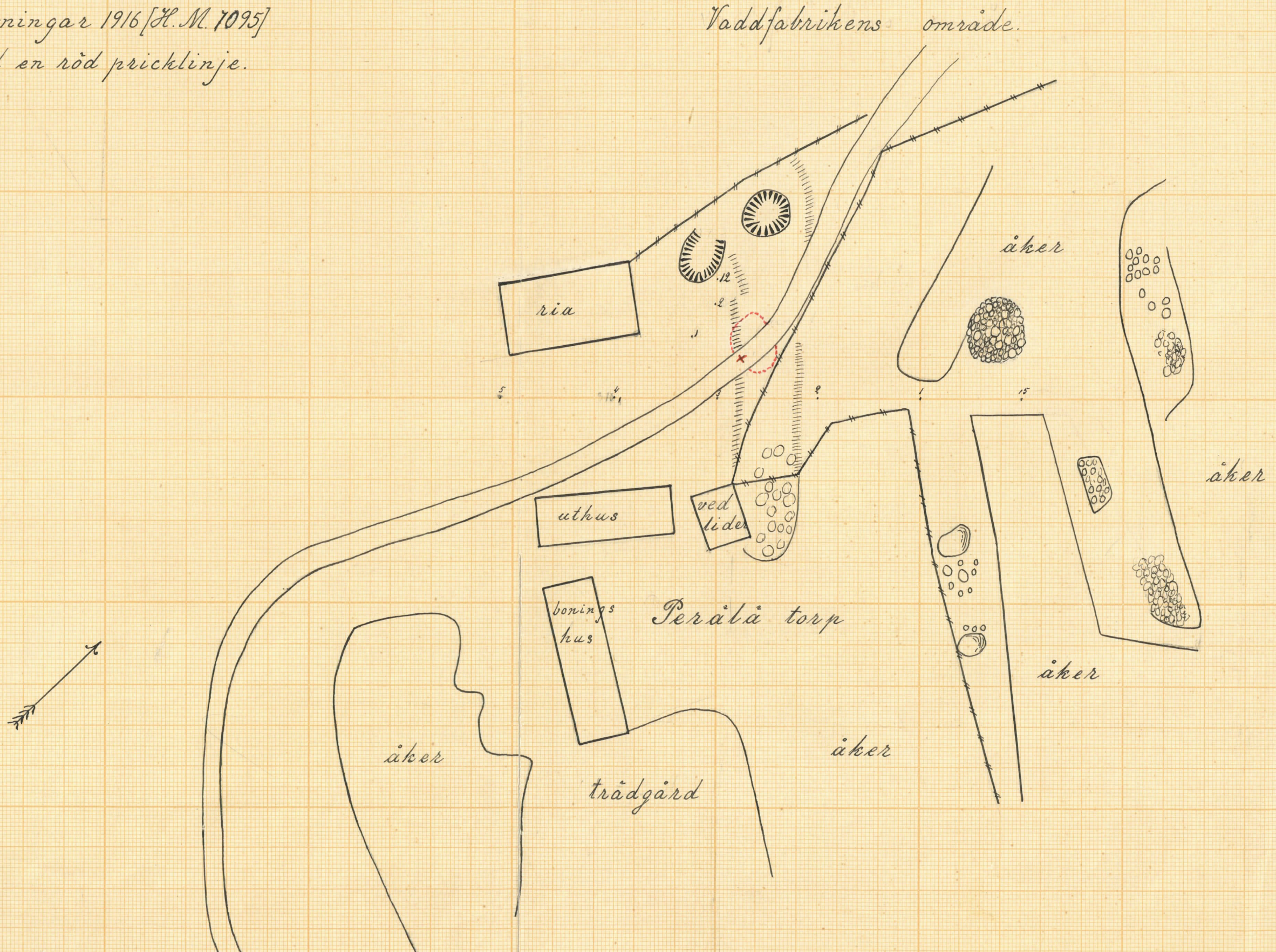
Uskela socken.

Perälä torps i Isokylä närmaste omgivning.

* Tyndställe från folkvandringstiden [1914].

H. M. 6914:1

○ A. Hackmans grävningar 1916 [H. M. 7095]
äro utmärkta med en röd pricklinje.

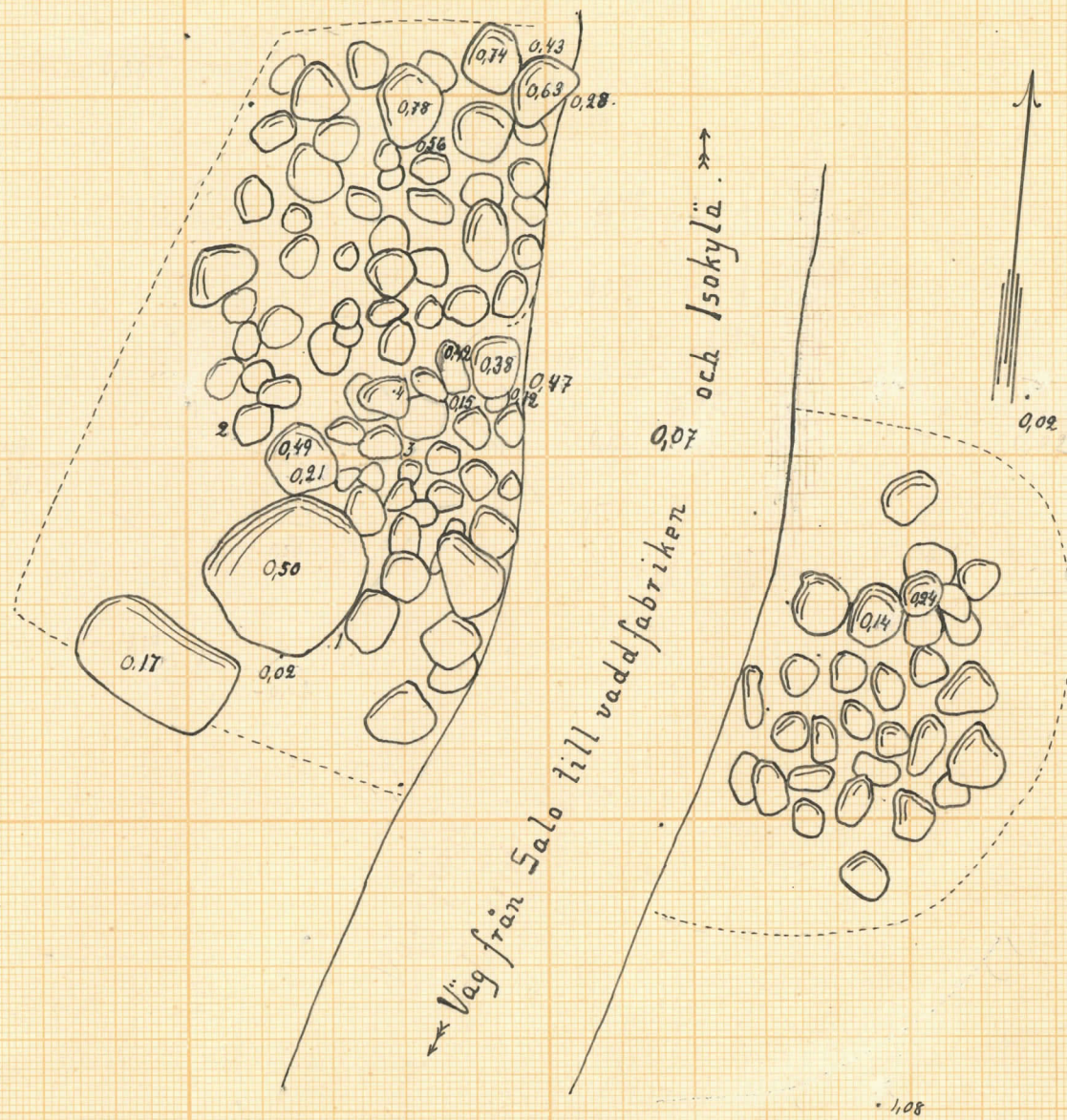
Uskela socken.

Fyndställe från folkvandringstiden.

H.M. 6914:1

Undersökt av A. Hackman 1916

[H.M. 7095]

Uskela - Isokylä - Perälä.

A. H.-n. 1916.